

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 6. března 2023 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Renata Gilové a soudců Mgr. Moniky Zubkové a Mgr. Adama Faltera **odvolání obžalovaného** [redacted] **narozeného** [redacted] proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 16. 11. 2022, č. j. 1 T 33/2022 – 513, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odstavec 1 písmeno e), písmeno f), odstavec 2 trestního řádu se z podnětu odvolání obžalovaného [redacted] v napadeném rozsudku **zrušuje** výrok o trestu a výrok o náhradě škody a podle § 259 odstavec 3 trestního řádu se rozhoduje tak, že

obžalovaný

[redacted] narozen [redacted] v [redacted] nezaměstnaný, trvale bytem [redacted] pro doručování [redacted] t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve [redacted]

se nově odsuzuje

za projednávaný zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku a za sbíhající se přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odstavec 1 trestního zákoníku a přečin poškození cizí věci podle § 228 odstavec 1 trestního zákoníku z rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne 24. 1. 2022, č. j. 5 T 154/2021 – 63,

podle § 185 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) roků a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Widtmannová

zařazuje do věznice s **ostrahou**.

Podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku se ruší výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne 24. 1. 2022, č. j. 5 T 154/2021 - 63, který nabyl právní moci dne 24. 1. 2022, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Jinak zůstává napadený rozsudek **nezměněn**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 16. 11. 2022, č. j. 1 T 33/2022 – 513, byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným zvláště závažným zločinem znásilnění podle § 185 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku (dále jen „TrZ“), jehož se měl dopustit tím, že
dne [REDAKCE] poté, co k němu v čase kolem 00:00 hodin na parkovišti u [REDAKCE] vlakového nádraží v [REDAKCE] do vozidla [REDAKCE] r. z. [REDAKCE] le předchozí telefonické dohody nasedla jeho nevlastní sestra [REDAKCE] v průběhu cesty do [REDAKCE] kam měl [REDAKCE] zavézt do místa bydliště, začal hovořit o svém sexuálním zájmu o [REDAKCE] s tím, že ji nebere jako sestru, že nemá pach jako sestra, a že jej velmi přitahuje, a ačkoliv dotyčná toto téma slovně odmítala, odbočil s vozidlem v [REDAKCE] u [REDAKCE] na polní cestu, kde vozidlo odstavil, obešel jej směrem ke dveřím spolujezdce, kde seděla [REDAKCE] kterou úchopem za ruku vytáhl ven, přičemž pod záminkou, že vzadu má deku, přiměl [REDAKCE] k přesunu na zadní sedadlo, kde s využitím své fyzické převahy a momentu překvapení poškozené tuto zatlačením do ramen položil, načež ulehl vedle ní, líbal ji na krku a na ústa, čemuž se snažila bránit uhybním hlavy, osahával ji po těle včetně genitálií, a přesto, že se jej snažila odstrčit a opakovaně slovně vyjadřovala svůj nesouhlas, kdy jej prosila, aby ji nechal, že to není legrace, a toto nechce, toto odmítl s tím, že už je pozdě, že až prožije něco s ním, nebude chtít jiného, stáhl poškozené spodní prádlo a provedl na jejím těle orální styk, načež na ni nalehl, dotýkal se penisem jejích genitálií, vsunoval jí své prsty do pochvy a svého jednání zanechal až o své vůli, načež ji krátce před 4. hodinou ranní odvezl do místa jejího bydliště v [REDAKCE]
2. Za tento zvláště závažný zločin a za sbíhající přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odstavec 1 TrZ a přečin poškození cizí věci podle § 228 odstavec 1 TrZ, za které byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 24. 1. 2022, č. j. 5 T 154/2021 – 63, byl odsouzen podle § 185 odstavec 2 TrZ za použití § 43 odstavec 2 TrZ k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4 roků. Pro účely výkonu tohoto trestu byl obžalovaný podle § 56 odstavec 2 písmeno a) TrZ zařazen do věznice s ostrahou. Současně byl zrušen podle § 43 odstavec 2 TrZ výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne 24. 1. 2022, č. j. 5 T 154/2021 – 63, jakož i všechna další rozhodnutí a tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.
3. Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu (dále jen „tr. ř.“) byl obžalovaný zavázán povinnosti uhradit poškozené [REDAKCE] narozené [REDAKCE] trvale bytem [REDAKCE] [REDAKCE] na náhradu škody částku ve výši 50 000 Kč.
4. Proti rozsudku soudu I. stupně podal obžalovaný [REDAKCE] ihned po jeho vyhlášení u hlavního líčení odvolání, které zaměřil do všech výroků (č. l. 509). Odvolání následně stručně písemně odůvodnil prostřednictvím svého obhájce (č. l. 523), vyslovil nesouhlas s napadeným rozsudkem, neboť dle jeho názoru je nepřezkoumatelný. Skutečnosti uvedené v odůvodnění rozsudku považuje za vytržené z kontextu jednotlivých, soudem nehodnocených, výpovědí. Dále obžalovaný poukazuje, že na jednu stranu se v rozsudku odkazuje na dílčí a izolovaný závěr ohledně věrohodnosti výpovědi poškozené [REDAKCE] svědčící v jeho neprospěch, oproti tomu se však opomíjí řada dalších závěrů svědčících v jeho prospěch. Z uvedených důvodů se

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Widtmannová

obžalovaný domáhá, aby Krajský soud v Ostravě zrušil odsuzující rozsudek soudu I. stupně a uložil mu, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

5. V rámci veřejného zasedání konaného u krajského soudu obžalovaný prostřednictvím svého obhájce zdůraznil, že pohlavní styk s poškozenou nepopírá, byl však dobrovolný. Žádného násilí ve vztahu k poškozené jeho nevlastní sestře se nedopustil. Je přesvědčen o tom, že teprve po samotné události, kdy došlo mezi nimi k dobrovolným sexuálním aktivitám, si to poškozená rozmyslela a uvedla, že vůči ní použil násilí. Poukazuje, že její výpovědi nejsou úplně konzistentní, liší se v podrobnostech. Dle přesvědčení obžalovaného nutno vzít rovněž v úvahu, že poškozená neuvedla, k čemu konkrétně mělo dojít a nepopsala samotný skutek nikomu jinému než při své výpovědi na policii, přestože byla v kontaktu bezprostředně po události se svojí sestrou, matkou i svědkem [REDAKCE] následně došlo rovněž do [REDAKCE] a hovořila i s dcerou obžalovaného. Obžalovaný je proto toho názoru, že nalézací soud se nezabýval důsledně jeho obhajobou, zejména nevyhodnotil dostatečně a nezdůvodnil, proč neuvěřil těm skutečnostem, které by hovořily v jeho prospěch. Jedná se zejména o skutečnost, že ohledáním poškozené bezprostředně po události nebyly zjištěny žádné stopy násilí, přičemž pokud poškozená tvrdí, že jí měl jednou rukou držet za zády, musel by použít takovou sílu, která by se zcela jistě na ní projevila. Taktéž je těžko vysvětlitelné, jak by ji, když ji měl držet, sundal kalhotky, aniž by je případně poškodil. Policie rovněž neprovedla důsledně odběry vzorků z vozidla, případně další jiné forenzní důkazy, které by mohly potvrdit nebo vyvrátit jeho obhajobu, že poškozená měla mít orgasmus a mělo dojít k výtoku tekutiny z jejího těla. Tyto skutečnosti určitým způsobem zpochybňují závěry okresního soudu, k nimž došel v napadeném rozsudku, kdy vycházel především z výpovědi poškozené a ze závěru znaleckého posudku vypracovaného ohledně její osoby. Pokud zde stojí výpověď poškozené proti výpovědi obžalovaného, nalézací soud se měl důsledně zabývat všemi dalšími souvisejícími důkazy, kdy v tomto směru je poukazováno i na výpověď svědkyně [REDAKCE] která ve své původní výpovědi bezmezně věřila tomu, co uvedla poškozená, tedy že skutečně byla násilím přinucena k sexuálním aktivitám, ale jak plyne z jejich písemných sdělení soudu a následně svědecké výpovědi ohledně toho, co zjistila později, je zřejmé, že názor svědkyně na tvrzené znásilnění se zcela změnil. Obžalovaný má za to, že pokud se budou hodnotit všechny provedené důkazy důsledně, tak by měl odvolací soud dojít k závěru, že existují důvodné pochybnosti o tom, že se dopustil vůči poškozené násilí, protože by mělo být postupováno dle zásady in dubio pro reo, tedy v jeho prospěch, a měl by být obžaloby zproštěn. Obžalovaný zároveň navrhl, aby bylo v rámci veřejného zasedání u krajského soudu dokazování doplněno výslechem svědka [REDAKCE] přestože tento návrh již soud I. stupně zamítl, a taktéž aby byla opakovaně vyslechnuta poškozená [REDAKCE] a došlo tak k přímé konfrontaci jeho osoby s poškozenou před odvolacím soudem, když je přesvědčen, že tímto postupem výpověď poškozené zpochybní.
6. Státní zástupkyně ve vyjádření k podanému odvolání uvedla, že napadený rozsudek považuje za zákonný a odůvodněný ve všech výrocích. Zdůraznila, že vina obžalovaného byla prokázána, přičemž v této souvislosti poukázala na konzistentní výpověď poškozené, jejíž věrohodnost je podporována i závěry znalkyně. Navíc tato nestojí osamoceně, ale je nepřímou podporována i výpovědí svědků, včetně telefonátu matky poškozené na linku 158. Nelze rovněž nevidět i zjevnou fyzickou převahu obžalovaného nad poškozenou. Pokud jde o uložený trest, ten není nepřiměřeně přísný. Z uvedených důvodů státní zástupkyně navrhla podané odvolání zamítnout.
7. Věc byla předložena Krajskému soudu v Ostravě jako soudu odvolacímu podle § 252 tr. ř. Z obsahu spisového materiálu bylo zjištěno, že odvolání bylo podáno oprávněnou osobou podle § 246 odstavec 1 písmeno b) tr. ř., v zákonné lhůtě podle § 248 odstavec 1 tr. ř. a svým obsahem splňuje i náležitosti dané ustanovením § 249 odstavec 1 tr. ř. Nebyl tak důvod pro jeho zamítnutí podle § 253 odstavec 1. tr. ř. nebo odmítnutí podle § 253 odstavec 3 tr. ř.
8. Z podnětu podaného odvolání krajský soud přezkoumal podle § 254 odstavec 1, odstavec 3 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost těch výroků napadeného rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání,

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Widtmannová

a to z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení napadenému rozsudku předcházející, a po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl k následujícím závěrům.

9. Po přezkoumání napadeného rozsudku a správnosti postupu řízení, které vynesení rozsudku předcházelo, dospěl odvolací soud k závěru, že toto řízení proběhlo v souladu s trestním řádem, byla dodržena zákonná ustanovení upravující jeho postup, včetně těch, jimiž se má zabezpečit zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (objasnění věci) nebo právo obžalovaného na obhajobu. Pokud byly obžalovaným vzneseny návrhy na doplnění dokazování, nalézací soud o nich v rámci hlavního líčení procesním způsobem rozhodl a zároveň v odůvodnění rozsudku rozvedl, proč přistoupil k jejich zamítnutí (viz str. 5 bod 8. odůvodnění rozsudku). Odvolacím soudem nebyly shledány takové podstatné vady, které by mohly mít vliv na správnost a zákonnost přezkoumávaných částí napadeného rozsudku ve smyslu ustanovení § 258 odstavec 1 písmeno a) tr. ř.
10. Ohledně výroku o vině odvolací soud zjistil, že soud I. stupně při zachování všech zákonných postupů provedl v řízení důkazy v rozsahu nezbytném pro posouzení věci, které zajišťují ve smyslu ustanovení § 2 odstavec 5 tr. ř. zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Provedené důkazy poté, byť stručně vyhodnotil v souladu s ustanovením § 2 odstavec 6 tr. ř. jednotlivě i ve vzájemných souvislostech. Zabýval se obhajobou obžalovaného, když poukázal na usvědčující výpověď svědkyně a poškozené [redacted] jakož i výpovědi svědkyň [redacted] a matky poškozené [redacted] starší a taktéž znalecký posudek z oboru zdravotnictví odvětví psychologie podporující věrohodnost výpovědi poškozené, jakož i navazující další listinné důkazy. Nalézacímu soudu nelze vytýkat, že by některý z důkazů nebo závažnou okolnost pominul, nebo že by důkazy vyhodnotil v rozporu s jejich obsahem. S ohledem na výše uvedené skutečnosti je možno skutková zjištění, která okresní soud na podkladě provedeného dokazování učinil vyústující ve výroku o vině obžalovaného, považovat za správná a úplná, proto v tomto směru je možno na příslušnou část napadeného rozsudku odkázat. Se závěry nalézacího soudu se v podstatném ztotožnil i odvolací soud, je jimi vázán i ve smyslu ustanovení § 263 odstavec 7 věty druhé tr. ř., když nedošlo k situaci, že by závěry přijaté nalézacím soudem byly v rozporu s obsahem provedených důkazů.
11. K odvolacím námitkám obžalovaného [redacted] odvolací soud uvádí, že tyto jsou v podstatě již jen opakováním jeho obhajoby uplatněné v průběhu vedeného trestního řízení, které nalézací soud vzal v potaz v rámci svého rozhodování, byť to v odůvodnění napadeného rozsudku ne zcela jasně rozvedl.
12. Základ odvolání obžalovaného je postaven na tom, že se nedopustil zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) TrZ, protože vůči poškozené neužil žádného násilí, k sexuálním aktivitám mezi nimi došlo z její strany dobrovolně, nebránila se jím. Obžalovaný v podaném odvolání zpochybňuje zjištěný skutkový stav, když k němu měl odvolací soud dospět na základě nesprávného hodnocení důkazů, především pak mělo dojít k nesprávnému vyhodnocení věrohodnosti výpovědi poškozené [redacted] - jeho nevlastní sestry, nezohlednění důkazů svědčících v jeho prospěch a v konečném důsledku k neaplikování zásady in dubio pro reo při absenci dalších přímých usvědčujících důkazů.
13. Krajský soud neshledal odvolací námitky obžalovaného [redacted] směřující primárně do hodnocení důkazů, především hodnocení věrohodnosti výpovědi poškozené [redacted] důvodnými. Nalézací soud dospěl ke správnému závěru, že není důvod věrohodnost usvědčující výpovědi poškozené [redacted] zpochybňovat a o tuto své skutkové závěry opřel. Nutno zdůraznit, že poškozená byla vyslechnuta v postavení svědka ihned následující den po činu procesně náležitým způsobem i v přítomnosti obhájce obžalovaného a opakovaně rovněž v rámci hlavního líčení, kdy v podstatném vypovídala vždy shodně. Mimo jiné k věci uvedla, že obžalovaný je její nevlastní bratr, přičemž v inkriminovanou dobu jí odvázel osobním vozidlem z [redacted] domů, protože jí ujel poslední vlak. Během jízdy začal mít zvláštní řeči v tom

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Widtmannová

smyslu, že ho přitahuje. Jasně mu sdělila, že ho bere pouze jako svého nevlastního bratra a má těchto řečí zanechat. Následně sjel z hlavní cesty, zastavil v lese, kde jí přiměl, aby si sedla na zadní sedadlo vozidla a tam jí začal obtěžovat. Přinutil jí si lehnout, sám nalehl na ní tak, že se nemohla pohnout, byla v šoku, a přestože obžalovaného opakovaně prosila, aby svého jednání zanechal, že to nechce a zároveň se snažila mu klást odpor, odstrkovala ho nohou či se mu snažila zachytit jeho ruku, aby jí neosahával na genitáliích, v důsledku jeho značné fyzické převahy obžalovaný ve svém jednání dál pokračoval, stáhl jí spodní prádlo a provedl na ní orální pohlavní styk, taktéž jí strkal prsty do pochvy a dotýkal se neztopořeným penisem jejich genitálií, aniž by došlo k souloži. Poškozená [redacted] kromě toho rovněž zdůraznila, že v danou chvíli měla z obžalovaného strach, když věděla, že je schopen fyzického násilí i vůči svým blízkým (konkrétně se zmínila o své švagrově), proto se bála klást obžalovanému větší fyzický odpor. Zároveň rozhodně popřela, že by k sexuálními aktivitám s obžalovaným došlo z její strany dobrovolně a takto se v následné době před družkou obžalovaného [redacted] její dcerou [redacted] vyjadřovala, jak tyto počaly v průběhu trestního řízení nově tvrdit.

14. Nalézací soud správně zdůraznil, že věrohodnost výpovědi poškozené je podporována závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, dle kterého poškozená [redacted] byla schopna prožitou událost správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat. Nebyly u ní shledány sklony k patologické lhavosti či tendence odpovídat sociálně žádoucím způsobem ani vylepšovat vlastní sebeobraz. Výpověď poškozené z psychologického hlediska lze dle znalkyně psychologičky považovat za věrohodnou, a to mimo jiné vzhledem k absenci sklonu k záměrně lživým a zkresleným výpovědím a absenci motivu msty vůči obžalovanému. Odvolací soud k tomu dodává, že v rámci trestního řízení nebyl zjištěn ani žádný jiný logický důvod, proč by poškozená nepravdivě vypovídala a bezdůvodně obžalovaného obvinila z vytykané trestné činnosti. Pokud svědkyně [redacted] (družka obžalovaného) a její dcera [redacted] v průběhu trestního řízení přišly nově s tvrzením, že se poškozená před nimi vyjádřila, že sexuální kontakty s obžalovaným byly z její strany dobrovolné, pak nelze nevidět, že tak učinily s časovým odstupem, poté co svědkyně [redacted] měla možnost navštívit obžalovaného ve vazbě a kdy i ze zajištěných dopisů, které obžalovaný adresoval poškozené [redacted] i její matce (č. l. 228 – 238) je naprosto zřejmé, že se snažil poškozenou přimět k tomu, aby změnila svou výpověď v jeho prospěch mimo jiné s poukazem, aby to udělala alespoň pro jeho družku [redacted] dyž tato je nejvíc potrestána a má o ní strach. Jak již bylo výše uvedeno, poškozená tvrzení těchto svědekyn rozhodně odmítla, a není důvod ani v té části její výpovědi nevěřit. Naopak věrohodnost jejich tvrzení je nepřímou podporována řadou dalších důkazů. Zejména se jedná o výpověď svědkyně [redacted] sestry obžalovaného i poškozené, z níž plyne, že s poškozenou byla v kontaktu ihned po jejím příchodu domů, byla vyklepaná, roztřesená, vypadala hrozně, rovněž přítomný druh svědkyně [redacted] se poškozené ptal, co se stalo, přičemž ta uvedla [redacted] to udělal“ a na její dotaz, co udělal, jasně sdělila, že jí znásilnil v autě. Zároveň svědkyně poznamenala, že se blíže poškozené nevyptávala, nerozebírali to, protože to není v romské komunitě zvykem. Stejně tak svědkyně [redacted] matka poškozené i obžalovaného, potvrdila, že byla ihned přivolána k poškozené krátce po jejím návratu domů, přičemž ta se jí jevila v hrozném stavu, brečela, třepala se a uvedla jí, že jí obžalovaný ublížil. Věc oznámila ihned na policii. Výpověď těchto svědekyn koresponduje i s obsahem záznamů, hovorů na linku 158 ze dne 12. 6. 2021 v 4:27 hodin, kde [redacted] tarší obdobně policii sdělila, že poškozená se právě vrátila domů, je v šoku, byla znásilněná nevlastním bratrem. K tomu přistupuje i lékařská zpráva o gynekologickém vyšetření poškozené dne [redacted] [redacted] dn, z nichž plyne, že dle sdělení poškozené se jednalo o nedobrovolný orální styk, dále otírání penisem bez vyvrcholení agresora, bez fyzického napadení např. formou úderů pěstí, což v podstatě rovněž koresponduje se svědeckou výpovědí poškozené. Protokoly o prohlídce těl poškozené a obžalovaného včetně doložené fotodokumentace je dokumentován i jejich značný váhový a fyzický nepoměr, když váhový rozdíl činí více než 40 kg. V neposlední řadě nelze nevidět ani navazující krizovou

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Widtmannová

intervenci u poškozené, kde se obdobně vyjádřila v tom smyslu, že byla obžalovaným znásilněna (č. l. 251). Je tedy zřejmé, že všechny tyto důkazy významně podporují tvrzení poškozené do té míry, že nelze mít žádných pochybností o pravdivosti její výpovědi.

15. Lze shrnout, že nalézací soud správně vyhodnotil provedené důkazy a dospěl i ke správným skutkovým závěrům v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí ve věci. Odvolací námitky zpochybňující zjištěný skutkový stav, věrohodnost slyšených svědků a hodnocení důkazů soudem nejsou důvodné.
16. Pokud se týče obžalovaným učiněných návrhů na doplnění dokazování opětovným výslechem poškozené [REDAKCE] a výslechem svědka [REDAKCE] odvolací soud je zamítl jako nadbytečné, když v případě svědka [REDAKCE] ztotožnil s názorem nalézacího soudu, který tak učinil již v rámci hlavního líčení. Okolnosti, za nichž se poškozená [REDAKCE] vrátila kritického dne domů, v jakém stavu a co přítomným osobám tedy i [REDAKCE] sdělovala, byly již dostatečně doloženy výpověďmi svědkyň [REDAKCE] starší a [REDAKCE] z přípravného řízení, které byly postupem podle § 211 odstavec 4 tr. ř. u hlavního líčení přečteny za situace, kdy tyto svědkyně využily svého zákonného práva a nevypovídaly. Žádný důvod nebyl ani pro opětovný výslech samotné poškozené [REDAKCE] v rámci veřejného zasedání před odvolacím soudem, neboť tato byla v předmětné trestní věci opakovaně vyslýchána, zároveň byla plně respektována obhajovací práva obžalovaného a obžalovaný ani nesdělil relevantní důvod pro její další výslech a s tím spojenou nežádoucí traumatizaci její osoby.
17. Pochybení nebylo shledáno ani v užití právní kvalifikaci, pokud bylo jednání obžalovaného kvalifikováno jako zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) TrZ. Pokud odvolatel namítal, že se nedopustil vůči poškozené žádného násilí, jednalo se o dobrovolný sexuální kontakt, o čemž má svědčit i to, že poškozená měla přítom opakovaně orgasmus, odvolací soud k tomu považuje za potřebné uvést následující. Případný orgasmus poškozené, která jej však popírá, nelze vnímat jako důkaz dobrovolnosti, když není vyloučeno, aby k němu došlo i při násilném sexuálním styku. Dále z výpovědi poškozené jasně plyne, že projevila zřetelně opakovaně verbální nesouhlas s obžalovaným prováděnými sexuálními aktivitami včetně orálního pohlavního styku a taktéž i fyzický odpor formou odstrkávání těla obžalovaného i jeho rukou. K intenzivnějšímu odporu nedošlo z obavy, že by jí mohl obžalovaný fyzicky ublížit. Koneckonců sám obžalovaný připustil, že poškozená nesouhlasila s jeho jednáním, on si to však vyhodnotil, že to nemyslí vážně. Je třeba rovněž zdůraznit, že výpovědi poškozené bylo též prokázáno, že došlo i k zalehnutí jejího těla, držení rukou, kdy takové jednání naplňuje rovněž kritéria násilí, proto není žádných pochyb o tom, že uvedené jednání obžalovaného nese znaky užití násilí. Lze proto uzavřít, že bylo spolehlivě prokázáno, že obžalovaný jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, přičemž jednal v úmyslu přímém, předvídaném v ustanovení § 15 odstavec 1 písmeno a) TrZ. Nalézacím soudem zjištěný skutek proto bezpochyby naplňuje všechny znaky výše uvedeného trestného činu znásilnění. Přes shora uvedené nelze plně souhlasit s odůvodněním napadeného rozsudku pod bodem 10. na straně 6, v němž nalézací soud uvádí, přestože dříve učinil správný závěr, že obžalovaný poškozenou [REDAKCE] donutil k pohlavnímu styku násilím, k čemuž dal výraz i v užití právní věty, nad rámec toho dále, že se poškozená nacházela uvnitř vozidla v inkriminované době ve stavu bezbrannosti, neboť tento závěr nemá oporu v provedených důkazech. V této části je odůvodnění právní kvalifikace skutku, jimž byl obžalovaný shledán vinným v částečném rozporu s výrokovou částí rozsudku, kde se obžalovanému neklade za vinu, že by se činu dopustil rovněž tím, že by jiného (poškozenou [REDAKCE]) donutil k pohlavnímu styku zneužitím její bezbrannosti. Odvolací soud na tuto dílčí nesprávnost v odůvodnění rozsudku tímto pouze upozorňuje, když jeho důsledkem není nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku ani nesprávnost výroku o vině.
18. Odvolací soud přezkoumal i výrok o trestu a dospěl k závěru, že uložený nepodmíněný trest

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Widtmannová

odnětí svobody v trvání 4 roků je nepřiměřeně přísnou trestní sankcí, proto shledal odvolání obžalovaného důvodné a podle § 258 odstavec 1 písmeno e) tr. ř. napadený rozsudek v této části zrušil.

19. Při úvahách o druhu a výměře trestu nalézací soud dospěl ke správnému závěru, že obžalovanému je třeba ukládat souhrnný trest za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne 24. 1. 2022, č. j. 5 T 154/2021 – 63, který nabyl právní moci dne 24. 1. 2022, jimž byl obžalovaný uznán vinným přečinem nebezpečného vyhrožování podle § 353 odstavec 1 TrZ a přečinem poškození cizí věci podle § 228 odstavec 1 TrZ k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců. Vzhledem k již dříve uloženému nepodmíněnému trestu odnětí svobody správně konstatoval, že nelze obžalovanému uložit jiný trest než opět nepodmíněný, který takto správně ukládal podle trestní sazby stanovené na nejprísněji stíhaný trestný čin ze sbíhajících se trestných činů, tedy podle § 185 odstavec 2 TrZ, kde byl obžalovaný ohrožen trestní sazbou od 2 do 10 let odnětí svobody. Lze rovněž konstatovat, že správně k tíži obžalovaného vyhodnotil jeho předchozí trestní minulost, z nichž je zřejmé, že obžalovaný je osobou více narušenou a má výrazné sklony k páčání úmyslné trestné činnosti. Je nesporné, že obžalovaný rovněž výrazným způsobem porušil zájem společnosti na ochraně práva každého jedince svobodně se rozhodovat o svém pohlavním životě, přičemž nelze též přehlédnout, že mu ve smyslu ustanovení § 42 písmeno n) TrZ přitěžuje, že je mu nyní ukládán trest za více trestných činů.
20. Přes uvedené skutečnosti však dospěl odvolací soud k závěru, že nalézací soud sice dospěl, jak již bylo shora zmíněno správně k závěru o nutnosti uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody přiměřeně navýšeného oproti trestu, jenž byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 24. 1. 2022, č. j. 5 T 154/2021 – 63, avšak provedené navýšení tohoto trestu odvolací soud shledal nepřiměřeně vysoké, neboť nebylo nalézacím soudem dostatečně zohledněno, že v případě obžalovaného se jedná pouze o obecnou recidivu, dosud nebyl trestně stíhán pro zvlášť závažné zločiny, v opise rejstříku trestů má sice 20 záznamů, avšak jedná se o odsouzení, k nimž došlo v delším časovém rozpětí počínaje rokem 1992, kdy se jednalo v podstatě pouze o přečiny. V minulosti obžalovaný nevykazoval žádné sklony ke násilné trestné činnosti tohoto druhu a i vzhledem ke všem okolnostem případu odvolací soud po opětovném vyhodnocení všech zákonných kritérií pro ukládání trestu ve smyslu ustanovení §§ 38 a 39 TrZ dospěl k závěru, že na obžalovaného postačí působit přiměřeně nižším trestem odnětí svobody, proto nově rozhodl tak, že obžalovanému uložil za projednávaný zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) TrZ a za sbíhající se přečiny nebezpečného vyhrožování podle § 353 odstavec 1 TrZ a poškození cizí věci podle § 228 odstavec 1 TrZ, jimž byl uznán vinným již shora citovaným rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 24. 1. 2022, č. j. 5 T 154/2021 – 63, podle § 185 odstavec 2 TrZ za použití § 43 odstavec 2 TrZ souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 3 roků a 6 měsíců, pro jehož výkon obžalovaného zařadil podle § 56 odstavec 2 písmeno a) TrZ do věznice s ostrahou za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Olomouci shora citovaného, jakož i všech dalších rozhodnutí na tento výrok obsahově navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Takto uložený trest odvolací soud považuje za odpovídající stupni společenské škodlivosti, jednání obžalovaného i přiměřený z hlediska individuální a generální prevence.
21. Další pochybení odvolací soud zjistil ve výroku o náhradě škody, jimž bylo podle § 228 odstavec 1 tr. ř. rozhodnuto, že je obžalovaný povinen uhradit poškozené [redacted] narozené [redacted] na náhradu škody (správně mělo být nemajetkové újmy) částku ve výši 50 000 Kč. Jak odvolací soud zjistil svou přezkumnou činností, soud I. stupně nesprávně konstatoval, že se poškozená připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 50 000 Kč, a to prostřednictvím zmocněnkyně. O nároku na náhradu majetkové škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení rozhoduje soud jen za předpokladu, že byl

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Widtmannová

v trestním řízení poškozeným uplatněn včas a řádně. Podle § 43 odstavec 3 tr. ř. návrh je třeba učinit nejpozději u hlavního líčení před zahájením dokazování (§ 206 odstavec 2); je-li sjednaná dohoda o vině a trestu, je třeba návrh učinit nejpozději při prvním jednání o takové dohodě (§ 175 odstavec 2). Z návrhu musí být patrné z jakých důvodů a v jaké výši se nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy uplatňuje nebo z jakých důvodů a v jakém rozsahu se uplatňuje nárok na bezdůvodného obohacení. Důvod a výši škody, majetkové újmy nebo bezdůvodného obohacení je poškozený povinen doložit. Z obsahu trestního spisu je zřejmé, že těmto povinnostem poškozená zastupovaná zmocněnkyní [REDAKCE] nedostála, když pouze telefonicky sdělila dne 1. 6. 2022, tedy v den konání prvního hlavního líčení, že uplatňuje nemajetkovou újmu ve výši 50 000 Kč (viz úřední záznam č. l. 401), aniž by tak učinila náležitou formou, tedy písemně nebo ústně do protokolu u hlavního líčení před zahájením dokazování. Takto uplatňovaný nárok neodůvodnil ani ničím nedoložil. Takovýto způsob uplatnění nároku na náhradu škody resp. nemajetkové újmy nelze považovat za řádně uplatněný, proto odvolací soud zrušil celý výrok o náhradě škody, aniž by o něm dále rozhodoval.

22. Ze všech shora rozvedených důvodů bylo rozhodnuto způsobem uvedeným ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení:

- I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.
II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, ve prospěch i neprospěch obviněného
b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odstavec 1 písmeno a) - m) tr. ř. nebo 265b odstavec 2 tr. ř., o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 6. března 2023

JUDr. Renata Gilová, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Widtmannová